SELKEE

Selkomukauttaja
Silja Vuorikuru

SATU RÄMÖ

Koti-kumpu

SATU KONTINEN

TAMMI

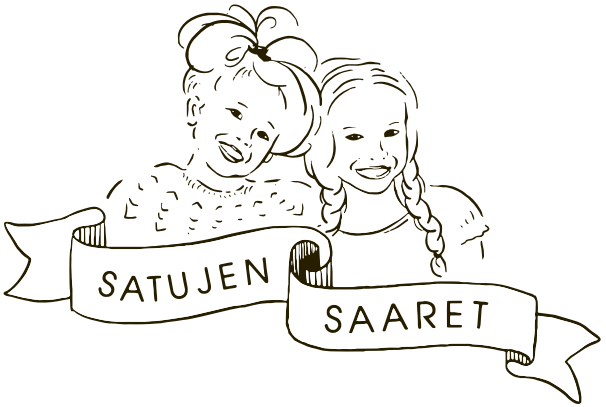

2

Kotikumpu

SATU KONTINEN ja SATU RÄMÖ

Selkomukauttanut
Silja Vuorikuru

SELKO

TAMMI HELSINKI

MIX
Paperi | Tukee vastuullista metsänhoitoa
FSC® C021394
FSC
www.fsc.org

Ensimmäinen painos

Selkomukautus:
Teksti © Silja Vuorikuru ja Tammi 2026
Selkomukauttaja on hyödyntänyt mukautustyön alussa tekoälyä.
Kuvitus © Satu Kontinen ja Tammi 2025, 2026

Graafinen suunnittelu © Satu Kontinen ja Tammi 2026

Alkuteos:
Kotikumpu
Teksti © Satu Rämö ja Satu Kontinen 2025
Kuvitus © Satu Kontinen 2025

Tammi on osa Werner Söderström Osakeyhtiötä
Lönnrotinkatu 18 A, 00120 Helsinki

ISBN 978-952-04-8678-5
Painettu EU:ssa

Tuoteturvallisuuteen liittyvät tiedustelut: tuotevastuu@tammi.fi

Henkilöt ja paikat

Satu
Tyttö, joka asuu Helsingissä,
Lauttasaaressa.
Satu on hiukan ujo.
Hän osaa puhua eläinten kanssa.
Sadulla on vaaleat letit.

Saga
Sadun serkku,
joka asuu Islannissa,
Reykjavikissa.
Saga on puhelias ja rohkea.
Hän pitää matematiikasta,
hevosista ja viikinkitarinoista.
Sagalla on nuttura.

Sagan isä
Taksinkuljettaja ja kaupunginvaltuuston jäsen.
Sagan isän äidinkieli on islanti,
mutta hän osaa puhua suomea melko hyvin.

Sagan äiti
Tulivuoritutkija ja geologi, joka on usein töissä.
Sagan ja Sadun äidit ovat siskokset.

Siggi
Hevostallin omistaja ja psykiatri.

Frissi ja Nonni
Siggin kaksospojat,
jotka ovat aivan eri näköisiä.

Ásta
Lastentarhanopettaja, joka on eläkkeellä.
Hän on myös menninkäisnäkijä
eli hän osaa jutella menninkäisten kanssa.

Sleipnir
Siggin tallin hevonen,
joka on yhtäkkiä hyvin väsynyt.
Sleipnir on aiemmin ollut taitava kilpahevonen.

Freyja
Siggin tallin hevonen,
jolla Saga ratsastaa.

Öskubuska
Siggin tallin hevonen,
jolla Satu ratsastaa.
Suomen kielellä sen nimi on ”Tuhkimo”.

Hildur
Menninkäisten kuningatar.

Tapahtui aikaisemmin sarjassa

Tässä kirjasarjassa
on aiemmin ilmestynyt kirja *Lottalehto*.
Siinä Satu ja Saga viettivät kesää
Helsingissä, Lauttasaaressa.
He tutustuivat vaariinsa,
joka ei ollut pitänyt heihin yhteyttä.
Vaarilla oli kesämaja paikassa,
jonka nimi oli Lottalehto.

Satu ja Saga halusivat ymmärtää,
miksi vaari oli väsynyt ja kiukkuinen.
He tahtoivat oppia tuntemaan vaarin.
Tytöt selvittivät,
mitä vaarille oli tapahtunut sodan aikana.
Lottalehto oli silloin tärkeä paikka.

Kesän aikana Satu ja Saga
tutustuivat hyvin vaariin.
He kokivat myös jännittäviä seikkailuja.

Sisällys

LUKU 1 Satu saapuu Islantiin 13

LUKU 2 Sagan koti ja jäätelöbaari 17

LUKU 3 Jäätelöbaarissa 22

LUKU 4 Ásta 27

LUKU 5 Siggin tallilla 31

LUKU 6 Sleipnirin arvoitus 37

LUKU 7 Kolme naista sumussa 41

LUKU 8 Mitä Sleipnir sanoi? 48

LUKU 9 Sleipnirin karsinassa 53

LUKU 10 Vintillä 56

LUKU 11 Ratsastusretki 59

LUKU 12 Kultapölyä kavioissa 67

LUKU 13 Aamu Sagan kotona 70

LUKU 14 Ásta kertoo menninkäisistä 75

LUKU 15 Yö tallissa 79

LUKU 16 Taas kultapölyä 85
LUKU 17 Kultaiset heinät 89
LUKU 18 Kartta keittiön pöydällä 94
LUKU 19 Jouluaatto 99
LUKU 20 Valitut 105
LUKU 21 Satu puhuu Sleipnirin kanssa 108
LUKU 22 Siggin lupaus 113
LUKU 23 Menninkäisten toive 118
LUKU 24 Isä kuuntelee 121
LUKU 25 Ratsastusretki metsässä 127
LUKU 26 Ásta tulee käymään 133
LUKU 27 Neljäntienristeys 138
LUKU 28 Menninkäisten koe 141
LUKU 29 Sormukset 145

Satu saapuu Islantiin

Islantilaiset joululaulut soivat lentokentällä.
Katossa riippui punaisia palloja ja hopeisia nauhoja.

Saga seisoi lentokentällä ja odotti.
Satu oli tulossa Islantiin Sagan luokse,
ja lentokone oli jo laskeutunut kentälle.

Oli joulukuu,
vuoden pimein aika.
Koulujen joululoma oli juuri alkanut.
Saga oli varma,
että tämä joululoma olisi paras ikinä.
Hän saisi olla parhaan ystävänsä kanssa.

Saga oli tehnyt hienon kyltin,
joka oli hänen mukanaan lentokentällä.
Kyltissä luki ”Tervetuloa, Satu!”

Yhtäkkiä Saga näki Sadun.
Sadulla oli sininen matkalaukku.

Saga alkoi heiluttaa kylttiä ilmassa,
ja Satu huomasi sen.
Satu juoksi Sagan luokse.
– Ihanaa olla täällä!
Satu sanoi ja halasi Sagaa.

Satu ja Saga olivat nähneet toisensa viimeksi kesällä.
Siitä oli jo monta kuukautta.

Tytöt löivät nyrkit yhteen
ja sanoivat: ”Puff!”
He tervehtivät toisiaan aina tällä tavalla.

Satu ja Saga olivat odottaneet tapaamista
viime kesästä asti.
Kesäloman lopussa
Sadun ja Sagan äidit olivat luvanneet,
että Satu voisi matkustaa joululomalle Islantiin.

Sadulla ja Sagalla oli paljon suunnitelmia.
Joululomalla he menisivät uimaan joka päivä,
söisivät jäätelöä ja kävisivät tallilla.

Sadun ja Sagan äidit olivat siskoja.
Saga asui Islannissa,
sillä hänen äitinsä oli tulivuoritutkija.
Islannissa oli paljon tulivuoria.

Sagan kotikaupunki oli Reykjavik,
Islannin pääkaupunki.

Kello oli neljä iltapäivällä,
mutta ulkona oli jo pimeää.
Oli tuulinen päivä.

Sagan isä odotti parkkipaikalla.
Hän oli taksinkuljettaja,
ja hän vei tytöt Sagan kotiin taksilla.
Sagan isä oli islantilainen,
mutta hän osasi suomea aika hyvin.

– Tämä on Islannin hienoin taksi.
Sen kyydissä ovat nyt
Islannin tärkeimmät ihmiset,
Sagan isä sanoi.
Hän tarkoitti Satua ja Sagaa.

Ulkona oli hyvin pimeää.
Satu näki kaukana oranssin täplän,
joka hehkui.

– Se on tulivuori, joka purkautuu juuri nyt.
Äiti on siellä töissä.
Olisi mahtavaa mennä mukaan,
mutta äiti ei anna.
Siellä on vaarallisia kaasuja ja kuumaa laavaa.

Sinne ei saa mennä ilman suojavaatteita,
Saga sanoi.

– Sinun äidilläsi on tosi jännä työ.
Hän saa seikkailla tulivuoren lähellä,
Satu sanoi.
– Me saamme seikkailla tällä joululomalla.
Meilläkin on varmasti jännää,
Saga sanoi.

Satu tiesi, että Saga oli oikeassa.
Kun tytöt olivat yhdessä,
tapahtui aina kaikkea hauskaa
ja vähän vaarallista.

Sagan koti ja jäätelöbaari

Sagan koti oli kirkkaanpunainen talo,
jossa oli kaksi kerrosta.
Se oli erilainen kuin muut talot,
jotka olivat harmaita tai valkoisia.

Satu oli käynyt Sagan luona ennenkin,
vanhempiensa kanssa.
Silti kylään tuleminen jännitti aina vähän.

Sagan kotitalon seinien päällä oli aaltopeltiä.
Islannissa talojen seinät suojataan pellillä,
koska siellä sataa ja tuulee paljon.
Maanjäristykset tekevät kivitaloihin pieniä halkeamia.

– Kerro vielä maanjäristyksistä,
Satu pyysi.
Hänen mielestään aihe oli kiinnostava.
– Täällä on monta sataa järistystä joka päivä,
koska vuorenpeikot painivat.

Islannissa on vähän ihmisiä
mutta paljon peikkoja.
Ne asuvat maan sisällä,
Saga sanoi ja virnisti.

– Voiko maanjäristys tulla milloin vain?
Satu kysyi.
Hän oli hermostunut.
– Maanjäristykset ovat tosi pieniä.
Usein niitä ei edes huomaa,
Saga vastasi.

Sagan isä vei Sadun matkalaukun sisään.
Satu ja Saga menivät hänen perässään eteiseen.

Kaikki näytti tutulta, samanlaiselta kuin ennen.
Lattialla oli räsymatto
ja seinillä oli isoja valokuvia tulivuorista.
Sagan perheen asunto oli pieni mutta kodikas.

Tytöt menivät Sagan huoneeseen.
Siellä oli pöytä ja tuoli.
Kirjoja oli paljon:
kaikki eivät edes mahtuneet kirjahyllyyn.
Sagalla oli punainen kerrossänky.
Saga nukkui yläsängyssä,
ja Satu ottaisi alasängyn.
Niin he olivat tehneet myös viime jouluna.

– Huomaatko, mikä on muuttunut?
Saga kysyi
ja työnsi Sadun matkalaukun ikkunan alle.

Satu oli huomannut sen heti.
– Hevoset,
hän sanoi.
Sagan seinät olivat täynnä hevosjulisteita.
Viime vuonna niitä ei ollut.

Saga oli alkanut käydä tallilla syksyn aikana.
Hän oli kertonut Sadulle videopuheluissa
Siggin tallista ja hevosista.
Talli oli lyhyen ajomatkan päässä keskustasta.

– Mennään huomenna tallille.
Esittelen sinut kaikille hevosille,
Saga sanoi.

Satu piti eläimistä,
mutta ei ollut koskaan ratsastanut.
Hän pelkäsi hieman hevosia,
koska ne olivat niin isoja ja vahvoja.
Miten hän uskaltaisi ratsastaa?
Miten hän ohjaisi niin suurta eläintä?

Sitten keittiöstä kuului Sagan isän ääni:
– Olkaa hyvä! Ruoka on pöydällä!

Tyttöjä nauratti.
Koska Sagan isä oli islantilainen,
hän puhui suomen kieltä
eri tavalla kuin muut.
– Isä, se on ”pöydässä” eikä ”pöydällä”.
Ruoka on pöydässä.
Niin se täytyy sanoa,
Saga sanoi ja nauroi.

Satu otti lautaselleen
paistettua turskaa ja perunamuusia.
Saga kaatoi lasiinsa raparperimehua.

– Onko teillä jo suunnitelmia joululomalle?
isä kysyi.
– Jepulis.
Ensimmäinen on se,
että tänne mahtuisi vielä jäätelöä,
Saga sanoi ja silitti vatsaansa.

Isä ymmärsi vihjeen.
Hän antoi Sagalle rahaa.
– Arvasin.
Uusi jäätelöbaari on tosi hyvä paikka.
Käykää siellä ja tuokaa minullekin,
Sagan isä sanoi.

Jäätelöbaari oli lähellä.
Satu ei ollut koskaan ennen
nähnyt sellaista paikkaa.
Jäätelöbaarin seinät olivat
mintunvihreät ja vaaleanpunaiset.
Myytävänä oli
ainakin 30 erilaista jäätelöä.

– Ehdimmekö maistaa näitä kaikkia
joululoman aikana?
Satu kysyi silmät loistaen.
– Jos ollaan ahkeria,
niin kyllä me pystytään,
Saga vastasi.

SELKOKIELINEN SARJA JATKUU
SEIKKAILULLA ISLANNISSA!

Satu ja Saga viettävät joululomaa
Sagan kotona Islannissa.
He käyvät hevostallilla,
jossa heitä odottaa seuraava seikkailu.

Yksi tallin hevonen seisoo aina sisällä.
Miksi se on väsynyt joka aamu?
Ketkä kolme naista hiipivät tallin lähellä öisin?
Miten tallin kissa liittyy tapahtumiin?

Tytöt päättävät tehdä
jotain hauskaa ja vähän vaarallista.
He selvittävät hevostallin salaisuuden.

Kotikumpu jatkaa Satujen saaret -sarjaa.

SELKO

SELKEE

9789520486785
www.tammi.fi | L84.2 | ISBN 978-952-04-8678-5

KANSI: SATU KONTINEN